

Men det er tillige fremholdt fra forskellige Sider, at Budgettet er opstillet paa en noget uheldig Maade, og at hvis det var rigtigt opstillet, vilde Resultatet ikke blive det, at Statsbanerne gav 1 pCt. Rente af Anlægskapitalen, men tværtimod det, at de give et betydeligt Underskud; men det Spørgsmaal skal jeg senere komme til at berøre.

Undersøger man Driftsresultaterne i de seneste Aar — det vil jeg gerne en lille Smule ind paa for at have et Overblik over, hvorledes Stillingen har været — viser det sig, at i Aaret 1901—1902 gav Statsbanerne et Underskud paa ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., i 1902—1903 viser der sig derimod nogen Fremgang, nemlig et Overskud paa ca. 3 Mill. Kr., og Takstforhøjelserne, som vi fik i 1903, bidrage til, at Driftsresultatet i de senere Aar stadig bliver bedre og bedre. I 1903—1904 er Overskuddet steget til $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., i 1904—1905 er det 7,3 Mill. Kr., i 1905 8,361 Mill. Kr., og i 1906—1907 er det 8,085 Mill. Kr. Men fra nu af gaar Overskuddet stærkt ned, og det sker til Trods for Takstforhøjelsen i 1908, hvorved der paaregnedes en Merindtægt af ca. 1 Mill. Kr. Denne Merindtægt formaaede ikke at tilvejebringe en bedre Balance, og dette hænger vel noget sammen med, at samtidig med at Statsbanerne fik denne forøgede Indtægt, berøvede man ogsaa Banerne en Del af den Indtægt, de tidligere havde haft, idet nemlig Postpakker og Frimærkepakker gik over til Postvæsenet, og disse Forsendelser havde hidtil givet Statsbanerne en ikke ringe Indtægt. I 1907—1908 var Overskuddet gaaet ned til 6,348 Mill. — jeg nævner stadig runde Tal. I 1908—1909 synker det pludselig til 2,950 Mill. Kr. Det er jo Lønningslovenes stærke Indgriben, som giver sig til Kende i dette Aar, da altsaa Overskuddet synker med et saa betydeligt Beløb; fra 6,348 til 2,950 Mill. Kr., det vil altsaa sige, at Lønningslovene for Statsbanerne have betydet et Paalæg af Driftsudgifter af henimod 4 Mill. Kr. Og 1909—1910 endelig var Overskuddet altsaa som allerede nævnt kun 2,098,000 Kr.

Som sagt, dette forholdsvis daarlige Resultat, som vi ere komne til i Statsbanedriften, skyldes hovedsagelig Lovgivningsmagtens Indgriben, den store Lønningslov, som for Statsbanernes Vedkommende har været særlig indgribende, da det her drejer sig om et meget betydeligt Antal Tjenestemænd. Men der er jo ogsaa andre Forhold, som have gjort sig gældende og væsentlig bidraget til at forringe Resultatet. Der er

bl. a. ogsaa dette, at der fra de rejsendes Side er stillet store Krav om større Bekvemmelighed, elektrisk Belysning, Gennemgangsvogne og den Slags Ting. Med andre Ord, med Hensyn til det rullende Materiel er der egentlig i de seneste Aar foregaaet noget af en Revolution ved Overgangen fra de korte til de lange Vogne, og denne Overgang har været meget bekostelig. Det er ikke alene, fordi de lange Vogne ere dyrere at anskaffe end de kortere og rumme forholdsvis færre Passagerer; men denne Overgang fører en Mængde andre meget betydelige Udgifter med sig. Der skal bygges længere Perroner paa Stationerne; det er en Nødvendighed for disse lange Tog. For at kunne dreje de lange Vogne og de lange Maskiner skal man have bredere Drejeskiver, altsaa anskaffe nye Drejeskiver. En af de gamle smaa Maskiner kan ikke føre Toget frem; der skal større Kraft til og anskaffes nye og sværere Maskiner. Ogsaa det koster Penge. Endvidere skal der nyt Underlag, nye Skinner til, fordi de gamle, svagere Skinner ikke kunne bære de svære Vogne. Og de korte Færger, som vi kunde klare os med, da vi havde de korte Vogne, kunne ikke rumme disse lange Vogne, og derfor maa man gaa til at bygge længere og længere Færger eller forlænge de gamle. Alt dette tilsammen har taget mange Penge og tæret meget stærkt paa Statsbanernes Driftsresultat. Naar dertil saa er kommet den store Lønningsforhøjelse, som jeg allerede har nævnt og paavist Resultatet af, saa siger det sig selv, at man har belastet Statsbanernes Budget meget stærkt i de seneste Aar; men det maa indrømmes, at det er kun sket, fordi Tiden med Nødvendighed kræver det.

Saa bliver Spørgsmaalet dette, om der da ikke igennem Driften kunde træffes saadanne Besparelser, at man derigennem kunde tilvejebringe Balance. Det er ikke min Tro, at det vil blive Tilfældet. Jeg tænker mig ganske vist, at der vil kunne spares noget hist og her. Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) henviste forleden Dag i en Bemærkning i sit Foredrag til, at der burde foretages en Revision af Toggangen, hvorved han mente, der vilde kunne indvindes betydeligt. Denne Bemærkning viser, at det ærede Medlem, som gammelt Medlem af Finansudvalget, har rigtigt Øje for, hvor Besparelserne virkelig kunne foretages, saadan at det batter noget, for det siger sig selv, at det vilde være en Besparelse, der kunde batte noget, hvis man kunde inddrage nogle enkelte af de Tog,